

Spomienka na svoj rodný Zahor

Na svoj rodni valal, každi zaspomina,
jak še ma sušeda aj cala rodzina.
Šicko še zmenilo, aj naš rodni valal,
človek co še minov, ta bi ho nespoznav.
Ľudze za robotov po švece chodzeli,
bi svojo rodzini dajak uživali.
Koniki aj vozi, auta nahradzili,
a chiže jak kašteľ sebe postavili.
Valal še vinovev, šicko obnovilo,
stari co tu bulo dávno pominulo.
Pridu do valala, šerco mi poskoči,
zaspominam sebe, zaroša še oči.
Oči še zaroša šak mi tu virosla,
dražka za cinterom už davno zarosla.
Tadzi me behali, šance preskočeli,
tadzi po „gerdeňu“ s kravoma chodzeli.
s kravoma chodzeli, pod same hranice,
Co me še navili iz pupavi vence.
Iz pupavi vence, a z šašu ložičku,
co ho teľo roslo u „čarnem potočku“.
U „čarnem potočku“ aj u „zadnej jame“,
Šicko pominulo už lem spominame.
Aj staručka „šmikeň“ už je minuloscou,
ale chto pamäta, ostava spomienkou.
Kolo nej jahoda, pod ňou kopa dzeci,

tam me še baveli až do samej noci.
Hvezdi nam šveceli aj mešac na drahu,
kec me išli domov až na našu „taňu“.
A u „kišerdeve“ tam bov hrun veliki,
dzeci še sankali male aj veliki.
Šicko še zoralo, zrovnali še žeme,
a na veliki hrun, už lem spominame.
Na stred „Galovčijky“ velka hruška stala,
ľudze oberali z caloho valala.
Aj u tej „peskovni“ keľo pesku bulo,
to pre cale okres ľudzom vistačilo.
Teras tam lem trava, kraki naokolo,
tich co nas predišli, šerco bi bolelo.
ľšce spominame na našo „kertaľky“,
tam me oberali ložinki aj tarki.
Tarki oberali, choč aj kvasne buli ,
to dzeci šickoho davno žadni buli.
„Poulani“ „feveneš“ u gerdeňu žeme,
scerne, bradla slami, malo dze najdzeme.
Aj „žarov“ vižera jak u jari vinica,
bo u nem virosla moderna ulica.
Potok aj keretiš, picindova jama,
Šicko še skrašlilo, už je zasipana.
Skupina „ Hurikan“ tedi slavna bula
každučku sobotu mladech pobavila.
To bula zabava mladež tancovala

kec nam „Hurikanci“ hrali až do rana ,
skupina „Hurikan“ daco znamenala
v calej okolici bola uznavana.
V calej okolici u calem okreše
dobre o nich znali šče aj u rozhlaše.
Už lem spominame, co me zaživali,
kec me svojo detstvo, mladojs preživali.
Prejdu še valalom, ušadzi nalada,
a u každem dvore velika parada.
Bo Zahor prekvita, jak lupeň na ruži,
chto še tu narodzev, prejs še po nem túži.
Vlasi nam šivejut, roki pribudajut,
spomienky na valal, v šerdcu ostavajut.
Choč nas osud zavev, do šveta široho,
mišel nas sprevadza, do Zahora svoho.
Bo naš rodni Zahor, pre nas velka cena,
tu me še zrodzeli, to veľo znamena.
To veľo znamena, nikda nezabuvac,
do rodnoho kraju, s radoscou še vracac.
Do rodnoho kraju,rodnoho domova
S vami zaspomina.

Mariena Paľová

Rod.Korpa - Vyšna